

ikke er værdt at tale om. — Med Hensyn til Sufferet skal jeg bemærke, at jeg sympatiserer med det af et æret Medlem stillede Forslag, og det er derfor en Feiltagelse, naar jeg er bleven opført mellem Fler-tallet. Jeg skal imidlertid ikke videre indlade mig derpaa, men overlade det til det ærede Medlem selv at begrunde Forslaget.

Breinholdt: Naar jeg har bedet om Ordet, er det særlig for at gjøre nogle Bemærkninger om Østetolden. Forinden jeg gaar over til dette mit egentlige Emne, maa det dog være mig tilladt rent i Forbigaaende at lægge et godt Ord ind for et Par Vædringsforslag, som jeg har været sammen med andre ærede Medlemmer om at stille, nemlig Vædringsforslag Nr. 22 til Position 89 og Vædringsforslaget Nr. 29 til Position 121. Den ærede Taler, der nu satte sig, har allerede saa udførligt og saa korrekt forklaret disse Vædringsforslag og begrundet dem saa vel, at jeg i det Hele taget, og navnlig hvad Realiteten angaar, har Videt eller Intet at tilføje. Jeg tror blot at skylde mig selv at forklare, at jeg, der ikke er Bestyttelsesmand, dog mærkelig nok her er Medforslagsstiller paa to Bestyttelsesposter, nemlig en Bestyttelse for indenlandske Tøtefabriker og en Bestyttelse for indenlandske Saltraffinaderier. Naar jeg siger, at jeg ikke er Bestyttelsesmand, maa det dog ikke forveksles — som ofte sker — med at jeg skulde være en Modstander af høie Toldindtægter, tværtimod, og jeg tror ogsaa, mine ærede Kollegaer i Udvalget ville attestere dette, men jeg hader al den kunstige Opklæning af Industri- og Fabriksvirksomhed i et Land, der som vort mangler alle naturlige Betingelser derfor. Jeg tror, at kun i Ly og Læ af en høi Bestyttelse kan Industrien i det Hele taget opklæffes her. — Jeg tror, at dette i det Hele taget vil drage og lede vore Kræfter i en urigtig og usund Retning, drage Arbejderne bort fra vore naturlige Erhvervsgræne: Landbrug, Haandværk, Skibsfaar og Jisseri. Jeg tror, at det tilfælle vil danne et stort og farligt Proletariat, et Proletariat, der tilmed vil bestaa af tilfælle fremmede og indførselsværende Bestanddele; thi ikke engang den Betingelse for at være Industriland — billig og stor Arbeidskraft — have vi her. Man vil deraf se, at det ikke er de sædvanlige Bestyttelsesgrunde, der have ført mig til at være Medforslagsstiller til de to nævnte Vædringsforslag, men derimod udelukkende Retfærdigheds- og Billighedshensyn. Thi det forekommer mig, at naar man, som Principerne i det Hele taget ere, og som hele Lovforslaget gaar ud paa,

i det Hele taget søger at beskytte alle andre Industrier saasom Fajance, Porcellæns- og Papirfabriker og en Uendelighed af alle andre Fabriker, selv vore Øyestøberier, saa forekommer det mig, at man har megen Vanskelighed ved at søge Grunden til, at ganske enkelte Industrigræne og navnlig Fabriker, der utvivlsomt ere saa daarlige stillede som vore Saltværker, skulle negtes en lignende Beskyttelse. Jeg tillader mig derfor at henstille til det høie Things Velvillie disse to nævnte Vædringsforslag, idet jeg tror, at de i Virkeligheden, naar man i det Hele taget fastholder Beskyttelsesprincipet, ville kunne fortjene at komme ind under det samme; thi jeg skjønner ikke nogen Grund til at udelukke dem, naar man optager andre.

Derefter skal jeg gaa over til det, jeg egentlig vilde sige et Par Ord om, nemlig Østetolden. Det høie Thing vedtog ifjor et Vædringsforslag, som jeg havde stillet, om at dele Østen i to Klasser, hvoraf den ene, Luxusost, skulde beskattes med en meget høi Told, hvormod den anden, almindelig simpel Meieriof, skulde være toldfri. Der var en meget nem Adskillelse mellem disse to forskellige Sorter. Som Skjelnemærke var nemlig sat Emballagen; det var Noget, som ikke kunde berede Toldvæsenet Vanskeligheder, idet ethvert Toldoplysn uden særlig Jagtundskab kan skjæle imellem, om en Ost er emballeret eller ikke. Dette vakte imidlertid allerede dengang Betænkkeligheder hos den høitærede Finantsminister, og disse Betænkkeligheder ere jo vistnok senere forstærkede ikke lidet, da det nu forelagte Lovforslag paa dette Punkt indeholder en af de meget faa Afvigelses fra Landsthingets Vedtagelse i forrige Samling. Af Bemærkningerne til Lovforslaget ses, at denne Afvigelse begrundes særlig paa to Ting; den første af disse er, at ifølge statistiske Oplysninger, som i Mellemtiden ere indhentede, er den allerførste Del af den indførte Ost Luxusost, medens kun en mindre Del, knap $\frac{1}{5}$, kan sættes i Klasse med almindelig Meieriof. Af denne Grund har den høitærede Finantsminister fundet, at der ikke var nogen særlig Anledning til at dele Østen i to Klasser, saa lidt som til at lade Østen i det Hele være toldfri. Hertil maa dog bemærkes, at disse statistiske Oplysninger ikke forekomme mig at være af nogen stor Interesse. Vel har vor meget ærede Ordfører sagt, at det var et Moment af stor Betydning, og den sidste ærede Taler udtalte sig omtrent i samme Retning. Dertil kan jeg dog ikke ganske slutte mig; thi det er jo en bekjendt Sag, at statistiske Oplysninger først faae